

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@5.1.2.e>
Date: Monday, January 12, 2026, 10:34 AM
To: griffier@eerstekamer.nl
 postbus@eerstekamer.nl
 pers@eerstekamer.nl
 secretariaat@eerstekamer.nl
Subject:

Attachments:

00_MailEKtekst_20260112.pdf
 bb_Antwoorden_het_lid_Krol_over_het_bericht_‘Vader_van_omgekomen_5.1.2.e_start_petitie_voor_ca
 merabeelden’.pdf
 01_5.1.2.e_20260112.pdf
 aa_Van_Nispen,_Kuiken_en_Van_der_Graaf_over_het_onderzoekverloop_naar_de_dood_van_5.1.2.e_5.1.2.e

U ontvangt niet vaak e-mail van mail@renegraafsma.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Vriendelijk verzoek aan de griffie / het secretariaat van de Eerste Kamer:

- de ontvangst van deze brief door u, gericht aan alle leden, aan mij te bevestigen;
- middels uw systemen deze brief aan alle leden, ter zekerheid, door te sturen.

Met zeer hartelijke 5.1.2.e

Bilthoven, maandag 12 januari 2026

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Op zaterdag 28 november is mijn jongste dochter 5.1.2.e vermoord. Nog dezelfde dag, binnen maar enkele uren, verzonnen Politie en Openbaar Ministerie (OM) een zelfmoord. Een conclusie zonder enig onderzoek.

Wij hebben het onderzoek zelf moeten doen. Ook de resultaten daarvan bereiken het Openbaar Ministerie niet:

- *Politie: “Als je het onderzoek naar 5.1.2.e voortzet maken we je kapot.”;*
 - *Openbaar Ministerie: “Alles wat u aanbrengt en 5.1.2.e*
 - *Er ligt bij monde van de Officier van Justitie de heer 5.1.2.e een voorstel: “5.1.2.e als we er nu eens een ongeval van maken, kun je er dan mee leven?”. Dat voorstel is, op basis van de bevindingen en resultaten van het eigen onderzoek, niet geaccepteerd.*
- Deze actualiteit bepaalt het onderstaande als vervolg.*

‘Sneller’

In verband met uw behandeling van het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* bied ik u hierbij een position paper

(bijlage 00.....) aan over het functioneren van het Openbaar Ministerie en de rechtsstatelijke risico's die samenhangen

met verdere vergroting van diens bevoegdheden. Naast het toenemende belang van ook uw Kamer ten aanzien van het toezicht op het functioneren van het Openbaar Ministerie (en daarmee de Politie c.s.).

Beslissingsmacht OM

De notitie is gebaseerd op juridische analyse (Grondwet, EVRM, beginselen van behoorlijk bestuur), op de werking van de Klachtenregeling Openbaar Ministerie, en op (niet meer dan als voorbeeld!) eigen ervaringen in

de zaak rond de moord op mijn dochter ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} mede in samenhang met meerdere vergelijkbare zaken. De kern van mijn zorg is dat bestaande correctie- en controlemechanismen aantoonbaar tekortschieten,

terwijl het wetsvoorstel juist uitgaat van een verdere concentratie van beslissingsmacht bij het OM.

Systeemgebreken

De heer Sneller c.s. heeft gelijk als het gaat om het verhinderen van (politieke) invloed bij individuele zaken. Maar er is meer aan de hand: 'dezelfde ongewenste invloeden en gebreken zijn er ook meervoudig gebleken bij

organisaties zoals het Openbaar Ministerie, de Politie, de andere onderdelen van 'het systeem'. Het is in ieders belang dit te durven, te mogen en te kunnen benoemen.

Geloof me svp, zoals bij de verzonnen zelfmoord van ^{5.1.2.e} - het blijft slechts een voorbeeld -, u gaat bij kennisname van de dossiers zeggen: "Ik zou hetzelfde hebben gedaan."

>>>>> <https://youtu.be/k66Uy2ir80U>

Constitutionele toetsing

Met deze bijdrage beoog ik uw constitutionele toetsing te ondersteunen, in het bijzonder waar het gaat om rechtsbescherming, proportionaliteit en de positie van slachtoffers en nabestaanden en achterblijvers.

Voorstel

Daarbij doe ik een voorstel tot de instelling van Prejudiciële Toetsingskamers Strafzaken, met als werknaam ^{5.1.2.e}

Graag stel ik de bijgevoegde stukken (bijlagen) aan u beschikbaar ter overweging. Uiteraard ben ik graag bereid tot een dossierpresentatie, nadere toelichting en onderbouwing van de benoemde feiten en werkelijke scenario's.

Van groot belang is het volgende.

U bent een drukbezet mens. De stukken zijn zo opgesteld dat erop vertrouwd kan worden dat het voor u goed en snel leesbaar is. Laat u alstublieft geframede vooroordelen (zoals: die malle man heeft gewoon een verstoord rouwproces) achterwege. Ja, ik ben de vader van ^{5.1.2.e} doch '^{5.1.2.e}' is bedoeld als een werknaam, welke inderdaad voor mij zeer nabij is. ^{5.1.2.e} is 'slechts' een voorbeeld van vele onderzochte vergelijkbare zaken. Van systemische tekortkomingen. Van bewezen feiten en werkelijke getoetste scenario's. Conclusies dankzij onderzoek.

Het leven delen

Van ervaringsdeskundige ben ik volgens de meest vooraanstaande (strafrechtkenen-)deskundigen een materiedeskundige geworden. Zo zijn er colleges aan de Politieacademie, universiteiten en Hoge Scholen c.s. in vergaande staat van voorbereiding. Er is dossiervorming bij de Rijksrecherche, het VIK, de Inspectie Justitie en Veiligheid, het Parket bij de Hoge Raad, de Tweede Kamer (zie svp de bijlagen aa..... en bb....), B&W-'s betrokken gemeenten, enzovoort.

We hebben het over vermissingen, no-cases, cold-cases, beschadigde achterblijvers en nabestaanden. Over vele mensen met een gezicht, een hart en een ziel die zichzelf niet (meer) kunnen verdedigen. Om even de tijd voor te nemen.

Om in de ogen te blijven kijken. Om het leven te blijven delen. Dank u!

Hoogachtend, met dank,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

E. 5.1.2.e @ 5.1.2.e

M. 5.1.2.e

N.B.1 Bij het schrijven van de ‘position paper’ is gebruik gemaakt van AI, een adequaat en geweldig hulpmiddel, zeker bij een ernstig negatief budget. Bij de visuals ziet u wat kleine gebreken, doch het doel om een beeldend

overzicht te geven is wel bereikt, mede vertrouwend op uw taakstelling, interesse en kennis van zaken.

N.B.2 Contextueel, PG 5.1.2.e bij WNL: “De mensen die bij ons werken staat het water aan de lippen, we zijn digitaal niet toekomst bestendig, we kunnen de basis van ons werk niet eens goed doen, het is bij ons (het Openbaar Ministerie) echt brak.

>>>>> <https://youtu.be/k66Uy2ir80U>

(https://npo.nl/start/afspelen/wnl-op-zondag_461, vanaf minuut 55.16).

Bilthoven, maandag 12 januari 2026

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Op zaterdag 28 november is mijn jongste dochter ^{5.1.2.e} vermoord. Nog dezelfde dag, binnen maar enkele uren, verzonnen Politie en Openbaar Ministerie (OM) een zelfmoord. Een conclusie zonder enig onderzoek. Wij hebben het onderzoek zelf moeten doen. Ook de resultaten daarvan bereiken het Openbaar Ministerie niet:

- Politie: “Als je het onderzoek naar ^{5.1.2.e} voortzet maken we je kapot.”;

- Openbaar Ministerie: “Alles wat u aanbrengt en opstuurt gaat ongezien en ongelezen het dossier in.”.

Er ligt bij monde van de Officier van Justitie ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} een ^{5.1.2.e} “^{5.1.2.e} als we er nu eens een ongeval van maken, kun je er dan mee leven?”. Dat voorstel is, op basis van de bevindingen en resultaten van het eigen onderzoek, niet geaccepteerd.

Deze actualiteit bepaalt het onderstaande als vervolg.

‘Sneller’

In verband met uw behandeling van het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* bied ik u hierbij een position paper (bijlage 00.....) aan over het functioneren van het Openbaar Ministerie en de rechtsstatelijke risico's die samenhangen met verdere vergroting van diens bevoegdheden. Naast het toenemende belang van ook uw Kamer ten aanzien van het toezicht op het functioneren van het Openbaar Ministerie (en daarmee de Politie c.s.).

Beslissingsmacht OM

De notitie is gebaseerd op juridische analyse (Grondwet, EVRM, beginselen van behoorlijk bestuur), op de werking van de Klachtenregeling Openbaar Ministerie, en op (niet meer dan als voorbeeld!) eigen ervaringen in de zaak rond de moord op mijn dochter ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} mede in samenhang met meerdere vergelijkbare zaken. De kern van mijn zorg is dat bestaande correctie- en controlemechanismen aantoonbaar tekortschieten, terwijl het wetsvoorstel juist uitgaat van een verdere concentratie van beslissingsmacht bij het OM.

Systeemgebreken

De heer Sneller c.s. heeft gelijk als het gaat om het verhinderen van (politieke) invloed bij individuele zaken. Maar er is meer aan de hand: ‘dezelfde ongewenste invloeden en gebreken zijn er ook meervoudig gebleken bij organisaties zoals het Openbaar Ministerie, de Politie, de andere onderdelen van ‘het systeem’. Het is in ieders belang dit te durven, te mogen en te kunnen benoemen. Geloof me svp, zoals bij de verzonnen zelfmoord van ^{5.1.2.e} - het blijft slechts een voorbeeld -, u gaat bij kennisname van de dossiers zeggen: “Ik zou hetzelfde hebben gedaan.”

>>>>> <https://youtu.be/k66Uy2ir80U>

Constitutionele toetsing

Met deze bijdrage beoog ik uw constitutionele toetsing te ondersteunen, in het bijzonder waar het gaat om rechtsbescherming, proportionaliteit en de positie van slachtoffers en nabestaanden en achterblijvers.

Voorstel

Daarbij doe ik een voorstel tot de instelling van Prejudiciële Toetsingskamers Strafzaken, met als werknaam ‘de 5.1.2.e’.

Graag stel ik de bijgevoegde stukken (bijlagen) aan u beschikbaar ter overweging.

Uiteraard ben ik graag bereid tot nadere toelichting en onderbouwing van de benoemde feiten en werkelijke scenario’s.

Van groot belang is het volgende.

U bent een drukbezet mens. De stukken zijn zo opgesteld dat erop vertrouwd kan worden dat het voor u goed en snel leesbaar is. Laat u alstublieft geframede vooroordelen (zoals: die malle man heeft gewoon een verstoord rouwproces) achterwege. Ja, ik ben de vader van 5.1.2.e doch 5.1.2.e is bedoeld als een werknaam, welke inderdaad voor mij zeer nabij is. 5.1.2.e is ‘slechts’ een voorbeeld van vele onderzochte vergelijkbare zaken. Van systemische tekortkomingen. Van bewezen feiten en werkelijke getoetste scenario’s. Conclusies dankzij onderzoek.

Het leven delen

Van ervaringsdeskundige ben ik volgens de meest vooraanstaande (strafrechtken-)deskundigen een materiedeskundige geworden. Zo zijn er colleges aan de Politieacademie, universiteiten en Hoge Scholen c.s. in vergaande staat van voorbereiding. Er is dossiervorming bij de Rijksrecherche, het VIK, de Inspectie Justitie en Veiligheid, het Parket bij de Hoge Raad, de Tweede Kamer (zie svp de bijlagen aa..... en bb....), B&W-’s betrokken gemeenten, enzovoort. We hebben het over vermissingen, no-cases, cold-cases, beschadigde achterblijvers en nabestaanden. Over vele mensen met een gezicht, een hart en een ziel die zichzelf niet (meer) kunnen verdedigen. Om even de tijd voor te nemen. Om in de ogen te blijven kijken. Om het leven te blijven delen. Dank u!

Hoogachtend, met dank,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

E. 5.1.2.e 5.1.2.e

5.1.2.e

N.B.1 Bij het schrijven van de ‘position paper’ is gebruik gemaakt van AI, een adequaat en geweldig hulpmiddel, zeker bij een ernstig negatief budget. Bij de visuals ziet u wat kleine gebreken, doch het doel om een beeldend overzicht te geven is wel bereikt, mede vertrouwend op uw taakstelling, interesse en kennis van zaken.

N.B.2 Contextueel, PG ^{5.1.2.e} bij WNL: “De mensen die bij ons werken staat het water aan de lippen, we zijn digitaal niet toekomst bestendig, we kunnen de basis van ons werk niet eens goed doen, het is bij ons (het Openbaar Ministerie) echt brak.

>>>>> <https://youtu.be/k66Uy2ir80U>

(https://npo.nl/start/afspelen/wnl-op-zondag_461, vanaf minuut 55.16).

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

440

Vragen van het lid **Krol** (50PLUS) aan de Minister van Justitie en Veiligheid over het bericht «Vader van omgekomen Dascha start petitie voor camerabeelden» (ingezonden 14 september 2018).

Antwoord van Minister **Grapperhaus** (Justitie en Veiligheid) (ontvangen 30 oktober 2018). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2018–2019, nr. 167.

Vraag 1

Kent u het bericht «Vader van omgekomen Dascha start petitie voor camerabeelden» van 10 september 2018?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 3 en 4

Indien er zich nieuwe feiten voordoen in afgesloten opsporingsonderzoeken naar mogelijke hals- en zedenmisdrijven, zou het dan niet standaard moeten worden dat het openbaar ministerie (OM) de zaak heropent of heroverweegt? Indien kan worden aangetoond door nieuwe feiten dat het onderzoek van de politie en het OM mogelijk onzorgvuldig is uitgevoerd, zou het dan standaard moeten worden dat het OM de zaak heropent of heroverweegt en zou er in die gevallen een nieuw onderzoeksteam nodig zijn?

Hoe staat u tegenover een onderzoekplicht van het OM bij mogelijke hals- en zedenmisdrijven, zoals bijvoorbeeld in Duitsland?

Antwoord 2, 3 en 4

Het (wettelijk) in algemene zin voorschrijven dat de officier van justitie een onderzoek moet starten of stoppen past niet in ons strafrechtelijk systeem. Het opsporingsonderzoek vindt plaats onder gezag van de officier van justitie; hij waardeert de resultaten daarvan en neemt een beslissing over het instellen of afzien van vervolging. Dat komt voort uit het opportuniteitsbeginsel dat wij in Nederland hanteren. Daarin verschilt Nederland met bijvoorbeeld Duitsland waar het legaliteitsbeginsel geldt. Op basis daarvan is het

¹ <https://www.nhnieuws.nl/nieuws/231028/Vader-van-omgekomen-Dascha-16-start-petitie-voor-camerabeelden-Help-ons>

Duitse OM verplicht in alle gevallen door de politie onderzochte strafbare feiten te vervolgen.

In afgesloten zaken waarin nieuwe feiten (waaronder ook begrepen ontdekte fouten in het eerdere onderzoek) aan het licht komen zal de officier van justitie moeten beslissen, of deze zodanig serieus zijn dat het onderzoek moet worden heropend. Als het gaat om opheldering van een ernstig strafbaar feit, zal hij daartoe in het algemeen overgaan. Als aan een gewezen verdachte al een kennisgeving van niet-vervolgning is verzonden en nieuwe bezwaren tegen hem zijn gerezen, moet de officier van justitie voor de heropening van het onderzoek een machtiging vragen aan de rechter-commissaris. Het kan voorkomen dat ervoor wordt gekozen een nieuw onderzoeksteam te formeren, maar dat is lang niet altijd noodzakelijk. Dat ligt – los van praktische elementen – aan de aard van het onderzoek en de nieuwe feiten of vermeende fouten in het eerdere onderzoek.

Vraag 5

Wat is uw mening over het geconstateerde tekortschietende toezicht op strafvorderlijk optreden, nu in een rapport in opdracht van het WODC de onderzoekers concluderen dat het in Nederland ontbreekt aan een centrale externe instantie die toezicht houdt op het optreden van justitie en politie?² Bent u bereid het onderzoeksrapport snel naar de Tweede Kamer te sturen, voorzien van een reactie daarop?

Antwoord 5

Op 7 maart 2018 heb ik uw kamer een brief³ gestuurd over het toezicht op strafvorderlijk overheidsoptreden in reactie op een artikel in het NJB «Is het totaal meer dan de som der delen?»⁴, waarin de auteur voortborduurde op het WODC-rapport «Toezicht op strafvorderlijk overheidsoptreden». Zowel in de eerder genoemde brief als in het algemeen overleg Strafrechtelijke onderwerpen op 18 april 2018⁵ heb ik u geschetst op welke wijze dit onderwerp wordt betrokken bij de modernisering van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Inmiddels heb ik de consultatie-adviezen ontvangen over de boeken 3–6 van het nieuwe Wetboek, die relevant zijn voor het vraagstuk rondom het toezicht op strafvordering overheidsoptreden. Momenteel bestudeer ik de adviezen en zal deze betrekken bij nadere voorbereiding van het wetboek. In de voortgangsrapportages modernisering Sv wordt een overzicht gegeven van alle onderzoeken die in het kader van de modernisering worden gedaan. Als een onderzoek is afgerond wordt in de rapportages vermeld op welke wijze de resultaten worden meegenomen in de wetgeving, onder vermelding van de vindplaats van het rapport. Dat is ook gedaan met het onderhavige WODC-rapport.

Vraag 6

In hoeverre geldt artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), dat een ieder recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, ook voor nabestaanden?

Antwoord 6

Artikel 6 EVRM is er specifiek op gericht om de persoon tegen wie vervolging is ingesteld een eerlijk proces te geven. Dat betekent dat artikel 6 EVRM bescherming biedt aan de verdachte.

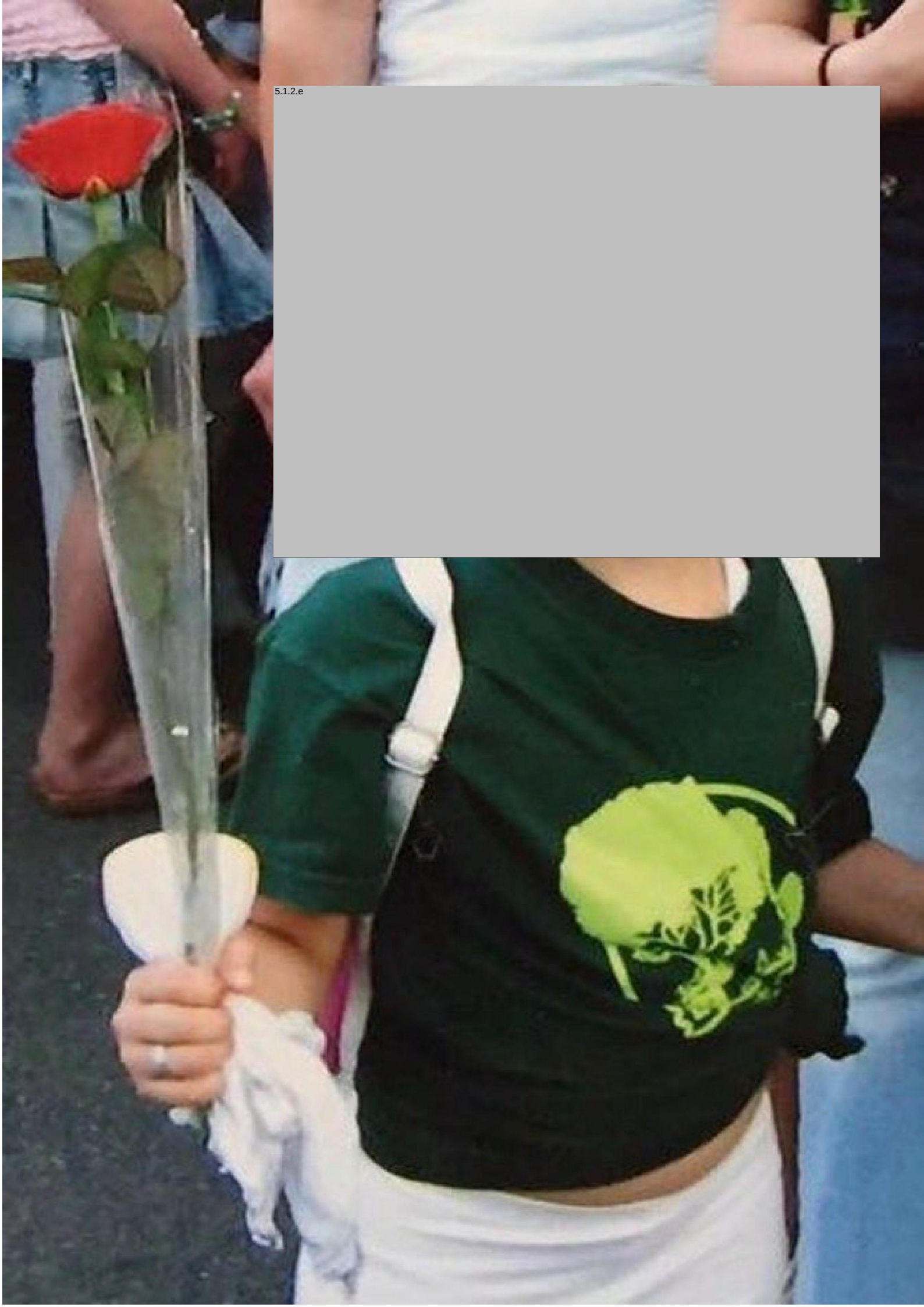
² Toezicht op strafvorderlijk overheidsoptreden, Eindrapport onderzoek i.o.v. het WODC, 2017

³ Kamerstuk 29 279, nr. 414.

⁴ 5.1.2.e «Is het totaal meer dan de som der delen?», NJB 43 (2017).

⁵ Kamerstuk 29 279, nr. 428.

5.1.2e

DE 5.1.2.e

Bilthoven, 12 januari 2026

Geachte leden van de Eerste Kamer,

In verband met uw behandeling van het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* bied ik u hierbij een position paper aan over het functioneren van het Openbaar Ministerie en de rechtsstatelijke risico's die samenhangen met verdere vergroting van diens bevoegdheden.

De notitie is gebaseerd op juridische analyse (Grondwet, EVRM, beginselen van behoorlijk bestuur), op de werking van de Klachtenregeling Openbaar Ministerie, en op eigen ervaringen in de zaak rond de moord op mijn dochter 5.1.2.e 5.1.2.e mede in samenhang met meerdere vergelijkbare zaken. De kern van mijn zorg is dat bestaande correctie- en controlemechanismen aantoonbaar tekortschieten, terwijl het wetsvoorstel juist uitgaat van een verdere concentratie van beslissingsmacht bij het OM.

Met deze bijdrage beoog ik uw constitutionele toetsing te ondersteunen, in het bijzonder waar het gaat om rechtsbescherming, proportionaliteit en de positie van slachtoffers en nabestaanden.

Daarbij doe ik een voorstel tot de instelling van Prejudiciële Toetsingskamers Strafzaken, met als werknaam 'de 5.1.2.e'.

Graag stel ik de bijgevoegde stukken aan u beschikbaar ter overweging.

Uiteraard ben ik graag bereid tot een dossierpresentatie, nadere toelichting en onderbouwing van de benoemde feiten.

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

E. 5.1.2.e @ 5.1.2.e

M. 5.1.2.e

Deze notitie richt zich in het bijzonder op de verhouding tussen efficiëntie en rechtsbescherming, de effectiviteit van bestaande controlemechanismen (waaronder de Klachtenregeling Openbaar Ministerie) en de vraag in hoeverre het wetsvoorstel verenigbaar is met de vereisten van het EVRM, met name de artikelen 2, 6, 13 en 17.

Op basis van juridische analyse en praktijkervaring constateer ik dat de huidige waarborgen voor correctie en externe toetsing tekortschieten, terwijl het wetsvoorstel juist uitgaat van een grotere mate van discretionaire beslissingsmacht bij het OM. Dit roept vragen op over proportionaliteit, uitvoerbaarheid en rechtszekerheid.

De notitie laat daarmee zien dat bestaande correctiemechanismen binnen het OM, met name de interne klachtenregeling, in de praktijk onvoldoende bescherming bieden aan burgers, slachtoffers en nabestaanden. Dit roept fundamentele vragen op nu het wetsvoorstel voorziet in een verdere vergroting van de beslissingsmacht van het OM, terwijl rechterlijke toetsing juist wordt teruggedrongen.

Op basis van Grondwet, EVRM en beginselen van behoorlijk bestuur wordt betoogd dat versterking van bevoegdheden zonder versterking van controle en onafhankelijk toezicht de legitimiteit van de strafrechtspleging onder druk zet.

In aanloop naar uw behandeling van het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* bied ik u hierbij een position paper aan over de gevolgen van verdere machtsconcentratie bij het Openbaar Ministerie voor rechtsbescherming en de positie van slachtoffers en nabestaanden.

De notitie is gebaseerd op juridische analyse (Grondwet en EVRM) en op ervaringen uit meerdere strafzaken, waaronder de zaak rond de moord op mijn dochter ^{5.1.2.e} [redacted]. Daaruit komt een structureel patroon naar voren van beperkte transparantie, defensieve klachtbehandeling en het ontbreken van effectieve externe correctie.

In het bijzonder wijs ik op de conclusie dat de huidige Klachtenregeling Openbaar Ministerie niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 EVRM en dat effectieve externe correctie ontbreekt, terwijl het wetsvoorstel juist uitgaat van uitbreiding van discretionaire bevoegdheden en vermindering van rechterlijke toetsing.

Tegen die achtergrond roept het wetsvoorstel ernstige vragen op: bevoegdheden worden uitgebreid, terwijl onafhankelijke toetsing en herstelmogelijkheden achterblijven. Dit vergroot het risico dat fouten niet worden gecorrigeerd en dat burgers tegenover een vrijwel onaantastbaar instituut komen te staan. Met deze bijdrage vraag ik uw aandacht voor deze structurele risico's met het oogmerk uw overwegingen en constitutionele toetsing te ondersteunen.

Position paper aan de Eerste Kamer

Over het functioneren van het Openbaar Ministerie, de Klachtenregeling en de risico's van verdere machtsconcentratie in het licht van het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* (modernisering strafvordering)

Uitwerking voor leden van de Eerste Kamer

Deze notitie is opgesteld ten behoeve van de parlementaire behandeling in de Eerste Kamer van het initiatiefwetsvoorstel *Sneller*. De kernboodschap luidt dat het voorstel – hoe begrijpelijk de doelstelling van efficiëntie ook is – **de machtspositie van het Openbaar Ministerie (OM) verder vergroot**, terwijl bestaande **checks and balances aantoonbaar tekortschieten**.

De analyse is gebaseerd op:

- juridische toetsing aan de Grondwet, het EVRM en beginselen van behoorlijk bestuur;
- evaluatie van de Klachtenregeling Openbaar Ministerie;
- eigen ervaringen van de indiener in de zaak rond de moord op zijn dochter 5.1.2.e (als ‘voorbeeldzaak’ van vele vergelijkbare zaken);
- kennis van en betrokkenheid bij meerdere vergelijkbare zaken.

De conclusie is dat sprake is van **structureel falen in zelfcorrectie, transparantie en rechtsbescherming** binnen het OM. In dat licht is verdere vergroting van OM-bevoegdheden **rechtsstatelijk risicovol**.

1. Aanleiding en context

Het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* beoogt versnelling en vereenvoudiging van strafprocessen door:

- uitbreiding van buitengerechtelijke afdoeningen;
- vergroting van discretionaire bevoegdheden van het OM;
- vermindering van rechterlijke tussenkomst in eerdere fasen.

De Eerste Kamer heeft constitutioneel de taak om wetsvoorstellen te toetsen op:

- uitvoerbaarheid;
- rechtsstatelijkheid;
- proportionaliteit;
- bescherming van fundamentele rechten.

Juist vanuit die rol verdient het functioneren van het OM – en met name het **ontbreken van effectieve interne en externe correctiemechanismen** – bijzondere aandacht.

2. Juridisch kader

2.1 Grondwet

- **Artikel 1 GW** – gelijkheidsbeginsel: ongelijke behandeling door discretionaire beslissingen zonder effectieve toets.
- **Artikel 17 GW** – recht op toegang tot de rechter: feitelijke uitholling door sepot, transactie of beleidsbeslissingen zonder reële rechtsgang.
- **Artikel 112 GW** – taak van de rechterlijke macht: verschuiving van rechtsvorming en rechtsbescherming naar het OM.

2.2 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)

- **Artikel 2 EVRM** (recht op leven): verplichting tot effectieve, onafhankelijke en transparante opsporing bij dodelijk geweld.
- **Artikel 6 EVRM** (fair trial): ongelijke procespositie wanneer het OM rechterlijke taken benadert.
- **Artikel 13 EVRM** (effectief rechtsmiddel): klachtenregeling voldoet niet aan het vereiste van effectieve remedie.
- **Artikel 17 EVRM**: verbod van misbruik van recht.

Jurisprudentie van het EVRM benadrukt dat bij ernstige feiten – waaronder levensdelicten – **geen schijn van partijdigheid of institutionele zelfbescherming mag bestaan**.

2.3 Beginselen van behoorlijk bestuur

- Zorgvuldigheidsbeginsel
- Motiveringsbeginsel
- Fair play
- Evenredigheidsbeginsel

Deze beginselen zijn formeel van toepassing, maar blijken in de praktijk **onvoldoende afdwingbaar** binnen het OM-domein.

3. De Klachtenregeling Openbaar Ministerie: juridische en feitelijke tekortkomingen

3.1 Formeel karakter

De Klachtenregeling OM is:

- intern georganiseerd;
- niet onafhankelijk;
- niet bindend;
- niet gericht op herstel van rechtsposities.

3.2 Strijd met artikel 13 EVRM

Een interne procedure zonder onafhankelijke toets, zonder mogelijkheid tot heroverweging van kernbeslissingen en zonder structurele gevolgen, kan **niet worden aangemerkt als een effectief rechtsmiddel**.

3.3 Institutionele bias

De regeling functioneert in de praktijk als:

- legitimatie van eerder genomen beslissingen;
- afscherming van individuele officieren;
- bescherming van het institutionele gezag van het OM.

4. Casuïstiek en structureel patroon

4.1 De ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e}

In de zaak rond de moord op mijn dochter ^{5.1.2.e} (als ‘voorbeeldzaak’) zijn onder meer zichtbaar geworden:

- onvoldoende onafhankelijke toetsing van opsporingskeuzes;
- beperkte transparantie richting nabestaanden;
- defensieve klachtbehandeling;
- afwezigheid van daadwerkelijke zelfcorrectie.

4.2 Vergelijkbare zaken

Uit contacten met andere nabestaanden en dossiers blijkt een patroon van:

- sepotbeslissingen zonder voldoende motivering;
- gebrek aan heropening ondanks nieuwe aanwijzingen;
- structurele onderwaardering van de positie van slachtoffers en nabestaanden.

Dit wijst niet op incidenten, maar op **systemische tekortkomingen**.

5. Gevolgen van verdere machtsvergroting van het OM

Het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* versterkt:

- de exclusieve beslissingsmacht van het OM;
- de afstand tot rechterlijke toetsing;
- de afhankelijkheid van interne correctiemechanismen.

Gezien het falen van die mechanismen is dit:

- rechtsstatelijk disproportioneel;
 - problematisch vanuit EVRM-perspectief;
 - risicovol voor slachtoffers en burgers.
-

6. Oordeel en aanbevelingen aan de Eerste Kamer

6.1 Oordeel

Zonder fundamentele versterking van:

- onafhankelijke controle;
- klachtenafhandeling;
- rechtsbescherming voor burgers en nabestaanden,

is verdere uitbreiding van OM-bevoegdheden (vooralsnog) **onverantwoord**.

6.2 Aanbevelingen

1. **Verwerp of schors** het wetsvoorstel totdat onafhankelijke waarborgen zijn geregeld.
 2. Eis **externe klachtbehandeling** bij het OM.
 3. Versterk de positie van slachtoffers en nabestaanden in het strafproces.
 4. Borg rechterlijke toetsing bij zware en onomkeerbare beslissingen.
 5. Vraag een **onafhankelijke evaluatie** van het functioneren van het OM.
-

7. Slot

Efficiëntie mag nooit prevaleren boven rechtsbescherming. Een rechtsstaat die het OM meer macht geeft zonder effectieve controle, **ondermijnt het vertrouwen van burgers en schaadt de legitimiteit van het strafrecht.**

Bijlage 0 – Samenvatting

Kernpunten bij het initiatiefwetsvoorstel *Sneller*

Doel wetsvoorstel

Het initiatiefwetsvoorstel *Sneller* beoogt versnelling en vereenvoudiging van het strafproces door vergroting van de buitengerechtelijke afdoening en uitbreiding van de discretionaire bevoegdheden van het Openbaar Ministerie (OM).

Hoofdbezwaar

Het voorstel vergroot de machtspositie van het OM aanzienlijk, terwijl de bestaande controlemechanismen aantoonbaar tekortschieten. De interne Klachtenregeling Openbaar Ministerie functioneert niet als effectief rechtsmiddel en voldoet niet aan artikel 13 EVRM.

Rechtsstatelijk kader

- Art. 2 EVRM vereist een onafhankelijke en effectieve opsporing bij levensdelicten.
- Art. 6 EVRM verlangt een eerlijke procedure en daadwerkelijke rechterlijke toetsing.
- Art. 13 EVRM garandeert een effectief rechtsmiddel bij schendingen van fundamentele rechten.
- Art. 17 EVRM een verbod van misbruik van recht.

De huidige praktijk binnen het OM laat zien dat deze waarborgen onvoldoende zijn verzekerd.

Empirische onderbouwing

Op basis van eigen ervaringen in de zaak rond de moord op mijn dochter ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} (als ‘voorbeeldzaak’) en kennis van meerdere vergelijkbare zaken, blijkt een structureel patroon van:

- gebrek aan transparantie;
- defensieve klachtbehandeling;
- onvoldoende heroverweging van opsporings- en sepotbeslissingen;
- marginalisering van slachtoffers en nabestaanden.

Risico van het wetsvoorstel

Door bevoegdheden verder te concentreren bij het OM zonder versterking van externe toetsing, wordt het risico vergroot op oncorrigeerbare fouten, institutionele zelfbescherming en verlies van publiek vertrouwen.

Oordeel

Zonder aanvullende waarborgen is aanvaarding van het wetsvoorstel *Sneller* rechtsstatelijk onverantwoord.

Aanbevelingen aan de Eerste Kamer

1. Eis onafhankelijke klachtbehandeling bij het OM.
 2. Borg rechterlijke toetsing bij zware en onomkeerbare beslissingen.
 3. Versterk de rechtspositie van slachtoffers en nabestaanden.
 4. Overweeg aanhouding of wijziging van het wetsvoorstel totdat deze waarborgen zijn geregeld.
-
-

Conceptvoorstel (werknaam): De ^{5.1.2.e}

Invoering van een Prejudiciële Toetsingskamer Strafzaken

1. Aanleiding en probleemstelling

De voorgenomen afschaffing of beperking van de **ministeriële aanwijzingsbevoegdheid** ten aanzien van het Openbaar Ministerie vergroot de zelfstandige machtspositie van het OM aanzienlijk. Deze ontwikkeling versterkt de noodzaak van **alternatieve, onafhankelijke en rechtsstatelijk verankerde controlemechanismen**.

De huidige correctiemogelijkheden schieten tekort:

- de **artikel 12 Sv-procedure** is achteraf, traag, complex en juridisch zwaar;
- de **klachtenregeling OM** is intern, niet onafhankelijk en niet rechtsherstellend;
- rechterlijke toetsing – moeizaam - vindt veelal pas plaats ná onomkeerbare beslissingen (zoals sepot, niet-opsporen of beperkte vervolging).

Dit leidt tot een structureel tekort aan **tijdige en effectieve rechtsbescherming**, met name voor slachtoffers en nabestaanden bij ernstige strafbare feiten.

2. Doel van de ^{5.1.2.e}

De ^{5.1.2.e} beoogt:

- het versterken van **macht en tegenmacht** binnen de strafrechtspleging;
- het bieden van een **laagdrempelige, snelle en onafhankelijke second opinion**;
- het waarborgen van **EVRM-conforme rechtsbescherming**, in het bijzonder bij levensdelicten;
- het herstellen van vertrouwen in de strafrechtelijke instituties.

De kern van het voorstel is de instelling van een **Prejudiciële Toetsingskamer Strafzaken (PTS)** bij iedere rechtbank.

3. De Prejudiciële Toetsingskamer Strafzaken (PTS)

3.1 Positionering

- De PTS wordt ondergebracht bij de **rechtbank**.
- De kamer maakt deel uit van de rechterlijke organisatie en wordt geregeld in de **Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO)**.
- De PTS opereert onafhankelijk van het Openbaar Ministerie.

3.2 Samenstelling

- De PTS bestaat uit **drie rechters** (meervoudig).
 - Rechters zijn ervaren strafrechters.
 - Benoeming geschiedt volgens de reguliere regels van de rechterlijke macht.
-

4. Bevoegdheden en reikwijdte

4.1 Toetsingsmoment (prejudicieel)

De PTS kan worden ingeschakeld **voorafgaand aan**:

- een sepotbeslissing;
- een beslissing om niet of beperkt op te sporen;
- het afzien van vervolging bij ernstige strafbare feiten;
- andere beslissingen met onomkeerbare gevolgen.

4.2 Wie kan verzoeken?

Een verzoek kan worden ingediend door:

- slachtoffers;
- nabestaanden;
- rechtstreeks belanghebbenden.

Bij voorkeur met **lichte motivering**, zonder verplichte procesvertegenwoordiging.

5. Procedurele kenmerken

5.1 Laagdrempelig

- Geen verplichte advocaat.
- Eenvoudig verzoekschrift.
- Beperkte formele eisen.

5.2 Snelrechtelijk

- Beslissing binnen een korte, wettelijk vastgelegde termijn (bijv. 14 of 21 dagen).
- Schriftelijke procedure, tenzij mondelinge toelichting noodzakelijk is.

5.3 Inhoud van de toets

De PTS toetst onder meer:

- of het OM in redelijkheid tot zijn beslissing kon komen;
 - of het onderzoek volledig en zorgvuldig is geweest;
 - of alternatieve opsporings- of vervolgingsrichtingen onterecht zijn uitgesloten;
 - of EVRM-verplichtingen (met name art. 2) zijn nageleefd.
-

6. Uitkomsten van de toetsing

De PTS kan:

- het OM-verzoek bevestigen;
- het OM opdragen tot nader onderzoek;
- het OM opdragen tot heroverweging van een voorgenomen beslissing;
- zwaarwegende aanbevelingen doen die gemotiveerd moeten worden gevolgd.

De beslissing is **gemotiveerd en kenbaar**.

7. Verhouding tot artikel 12 Sv

De ^{5.1.2.e}

- vervangt **niet** artikel 12 Sv;
- fungeert als **voortraject**;
- kan artikel 12-procedures verminderen of inhoudelijk verbeteren.

Hiermee wordt rechtsbescherming **tijdig, proportioneel en effectiever**.

8. Rechtsstatelijke en internationale inbedding

De ^{5.1.2.e} sluit aan bij:

- artikel 2 EVRM (effectieve opsporing);
 - artikel 6 EVRM (fair trial);
 - artikel 13 EVRM (effectief rechtsmiddel);
 - ARTIKEL 17 EVRM (verbod van misbruik van recht)
 - beginselen van behoorlijk bestuur;
 - aanbevelingen van het EHRM inzake onafhankelijke toetsing bij ernstige strafzaken.
-

9. Wetstechnische inbedding (globaal)

- Opname van een **nieuw hoofdstuk of afdeling** in de Wet op de rechterlijke organisatie.
 - Verwijzing in het Wetboek van Strafvordering naar de prejudiciële toetsingsmogelijkheid.
 - Nadere uitwerking bij algemene maatregel van bestuur of procesreglement.
-

10. Slot

De ^{5.1.2.e} biedt een evenwichtige, beperkte en rechtsstatelijk verantwoorde correctie op de groeiende machtspositie van het Openbaar Ministerie. Het voorstel versterkt het vertrouwen in de strafrechtspleging en voorkomt dat burgers pas achteraf en na jaren procederen toegang krijgen tot rechterlijke toetsing.

De kern is eenvoudig: **eerder toetsen, sneller corrigeren, beter beschermen**.

1. Concept Memorie van Toelichting (hoofdpijnen)

1.1 Aanleiding

Dit wetsvoorstel strekt tot versterking van de rechtsstatelijke controle op het handelen van het Openbaar Ministerie (OM) in een context waarin diens zelfstandige bevoegdheden worden uitgebreid en de ministeriële aanwijzingsbevoegdheid wordt beperkt of afgeschaft. Daarmee verschuift de balans binnen de strafrechtspleging wezenlijk.

De wetgever acht het noodzakelijk om deze machtsverschuiving te compenseren met een **tijds, onafhankelijke en laagdrempelige rechterlijke toets**, met name bij beslissingen die onomkeerbare gevolgen kunnen hebben voor slachtoffers en nabestaanden.

1.2 Probleemstelling

De bestaande rechtsmiddelen – met name de artikel 12 Sv-procedure – bieden slechts achteraf, na vaak langdurige en complexe procedures, toegang tot rechterlijke toetsing. De interne klachtenregeling van het OM biedt geen onafhankelijke of rechtsherstellende toets en voldoet niet aan artikel 13 EVRM.

Hierdoor ontstaat een rechtsstatelijk hiaat: beslissingen met grote impact blijven in de praktijk veelal ongetoetst.

1.3 Doel en strekking

Dit wetsvoorstel introduceert een **Prejudiciële Toetsingskamer Strafzaken (PTS)** bij iedere rechtbank, die voorafgaand aan bepaalde OM-beslissingen een beperkte maar wezenlijke rechterlijke toets verricht.

2. Artikelsgewijze opzet (concept – Wet op de rechterlijke organisatie)

Artikel X (nieuw) – Prejudiciële Toetsingskamer Strafzaken

1. Bij iedere rechtbank is een Prejudiciële Toetsingskamer Strafzaken ingesteld.
2. De kamer bestaat uit drie rechters met ervaring in strafzaken.
3. De kamer is belast met de prejudiciële toetsing van voorgenomen beslissingen van het Openbaar Ministerie als bedoeld in artikel Y.

Artikel Y (nieuw) – Toetsingsbesluiten

1. Een verzoek tot toetsing kan worden gedaan tegen: a. een voorgenomen sepotbeslissing; b. het afzien van (verdere) opsporing bij ernstige strafbare feiten; c. andere beslissingen met onomkeerbare gevolgen.

Artikel Z (nieuw) – Procedure

1. Het verzoek wordt schriftelijk en laagdrempelig ingediend.
2. De kamer beslist binnen een bij wet vastgestelde termijn.
3. De beslissing is gemotiveerd en openbaar, met inachtneming van privacybelangen.

3. Politiek

Kernboodschap

De ^{5.1.2.e} is geen beperking van het OM, maar een **modernisering van de rechtsstaat**: meer zelfstandigheid voor het OM vraagt om betere rechterlijke tegenmacht.

Waarom nu?

- uitbreiding OM-bevoegdheden;
- afbouw ministeriële controle;
- groeiend maatschappelijk wantrouwen.

Wat lost het op?

- voorkomt jarenlange procedures achteraf;
- versterkt positie slachtoffers;
- borgt EVRM-naleving.

4. Vergelijkingstabel: huidig recht vs. ^{5.1.2.e}

Aspect	Huidige situatie	^{5.1.2.e}
Toetsingsmoment	Achteraf (art. 12 Sv)	Vooraf (prejudicieel)
Toegankelijkheid	Hoogdrempelig	Laagdrempelig
Duur	Maanden/jaren	Dagen/weken
Onafhankelijkheid	Beperkt	Volledig rechterlijk
EVRM-conform	Onvoldoende	Versterkt

5. Publieke uitleg

Wat is de ^{5.1.2.e} ?

De Dascha-wet introduceert een snelle rechterlijke toets vóóordat het Openbaar Ministerie definitieve beslissingen neemt in zware strafzaken. Niet achteraf procederen, maar vooraf controleren.

Waarom is dat nodig?

Omdat fouten in opsporing en vervolging vaak pas zichtbaar worden wanneer het te laat is. De huidige rechtsmiddelen komen dan te laat of zijn te zwaar.

Wat verandert er?

Slachtoffers en nabestaanden krijgen een laagdrempelige mogelijkheid tot een second opinion door een rechter, zonder jarenlang procederen.

De kern

Meer macht voor het OM vraagt om meer rechterlijke tegenmacht. Dat is geen wantrouwen, maar goed bestuur.

N.B.1

Betreffende de mogelijkheden om zaken met vormen van terugwerkende kracht aan de PTS te kunnen voorleggen heb ik nog in onderzoek.

N.B.2

Bij het schrijven van de ‘position paper’ is gebruik gemaakt van AI, een adequaat en geweldig hulpmiddel, zeker bij een ernstig negatief budget. Bij de visuals ziet u wat kleine gebreken, doch het doel om een beeldend overzicht te geven is wel bereikt, mede vertrouwend op uw taakstelling, interesse en kennis van zaken.

N.B.3

Contextueel, PG ^{5.1.2.e} bij WNL: “De mensen die bij ons werken staat het water aan de lippen, we zijn digitaal niet toekomst bestendig, we kunnen de basis van ons werk niet eens goed doen, het is bij ons (het Openbaar Ministerie) echt brak.

>>>> <https://youtu.be/k66Uy2ir80U>

(https://npo.nl/start/afspelen/wnl-op-zondag_461, vanaf minuut 55.16).

N.B.4

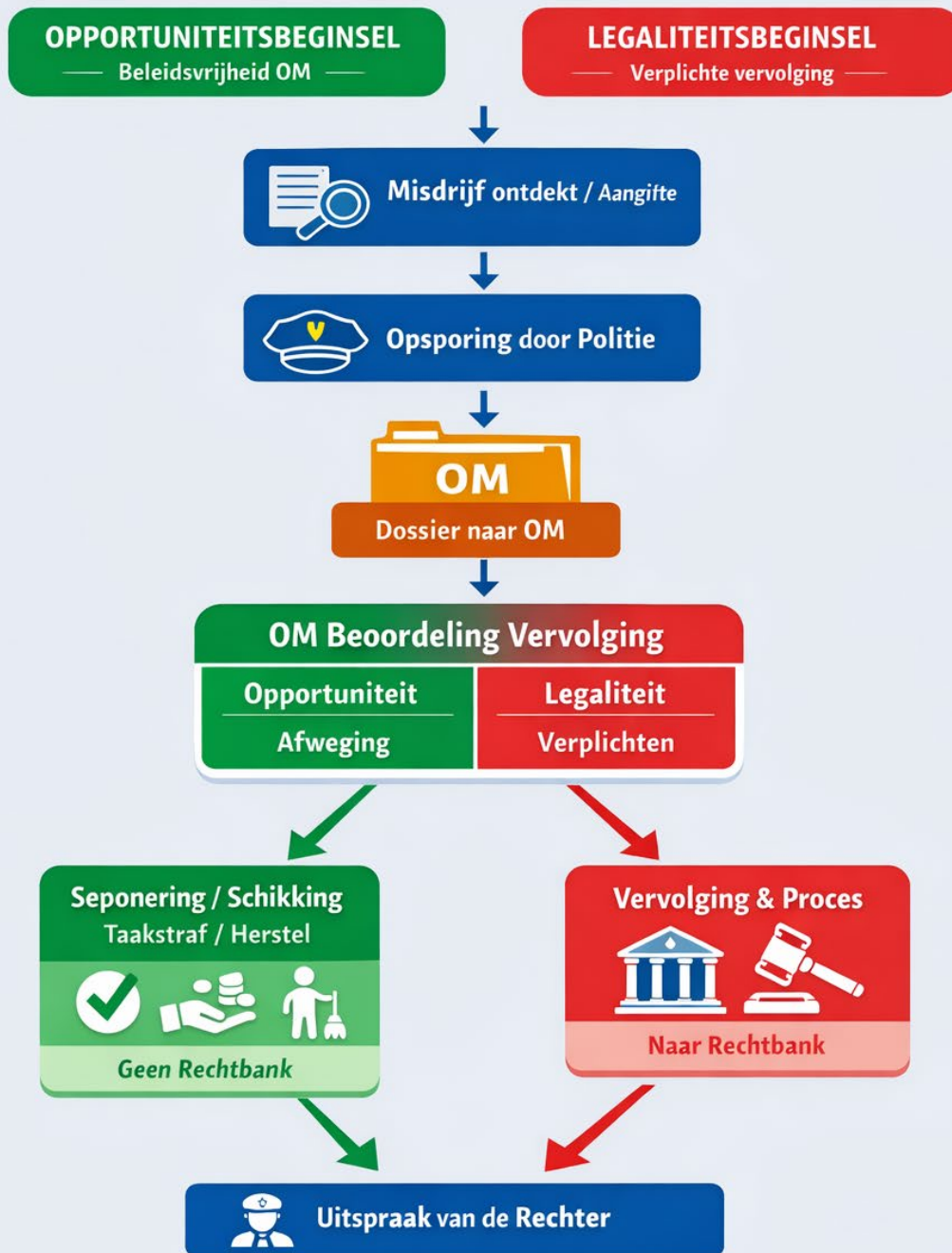
Betreffende 5.1.2.e ondanks de uiteindelijke bijzonder nare leugens en manipulaties (BVI-model) verlengd met bedreigingen en dossierverduisteringen, - met enorme en brute gevolgschaden -, blijven wij streven naar ‘gewoon een goed gesprek met het OM’. (Met uiteraard ook de deelneming van de advocaten van 5.1.2.e). Aansluitend op het voorstel van het OM ‘om er maar een ongeval van te maken’. We kunnen dan ook de huidige stand van het onderzoek kortsluiten. Dit ligt ook in het verlengde van de dossierpresentatie aan de Minister van Justitie en Veiligheid van 23 juli 2024, waarop korte termijn een vervolg zal worden gegeven.

Daarbij: het kan zo zijn dat, gegeven de nieuwe informatie, er ook begrip kan worden opgebracht voor de positie van de Politie en het OM. Mogelijk kunnen de uitspraken van de 5.1.2.e ook worden gezien als een ‘noodkreet die - ook door u - moet worden verstaan’. Wij krijgen zeer vergelijkbare tekenen van onmacht en informatie van de inmiddels meerdere vrijwillige (nog actieve en voormalige) politie-, justitie- en gerechtelijke medewerkers als leden van het TDO/EVD-team.

Wij zien niet om in woede en frustratie. Een goed gesprek kan wonderen doen. In alle vergelijkbare gevallen is dezelfde primaire vraag niet anders:

“Wat is er – ook bij en met jou – echt gebeurd?”

OM in Nederland: Opportuniteit vs. Legaliteit

Ministeriële Invloed op Vervolg in Europa

 Volledig Onafhankelijk
Geen ministeriële inmenging in strafzaken. Zweden, Finland, Estland

 Beperkte Bevoegdheid
Minister kan beperkte instructies geven. Duitsland, Denemarken

 Onder Politieke Controle
Minister stuurt in specifieke zaken. Polen, Hongarije

Nederland Nu

Minister kan aanwijzingen geven aan OM.

Naar Onafhankelijker Model

Nu

Bijzondere Bevoegdheid Minister

Kan sturen in individuele zaken.

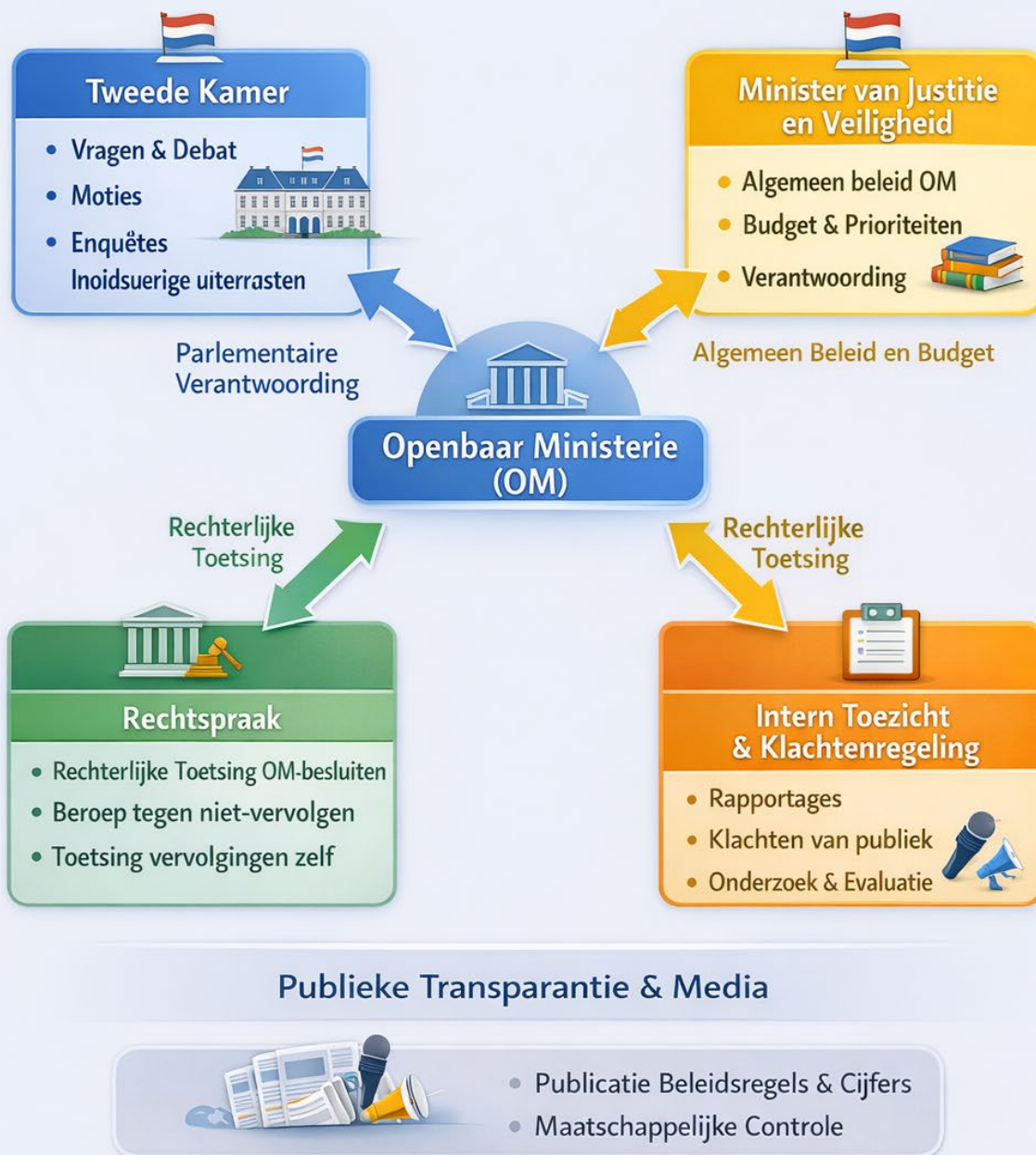
Na Wetsvoorstel

Bevoegdheid Afschaffen

Geen aanwijzingen in zaken.

Controle op het Openbaar Ministerie na Afschaffing Bijzondere Aanwijzingsbevoegdheid

Verandering van bevoegdheden

Initiatiefvoorstel-Sneller (Wet verval bijzondere aanwijzingsbevoegdheid OM)

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1903

Vragen van de leden **Van den Berge** (GroenLinks), **Van Nispen** (SP), **Kuiken** (PvdA) en **Van der Graaf** (ChristenUnie) aan de Ministers van Justitie en Veiligheid en voor Rechtsbescherming over *het onderzoekverloop naar de dood van Dascha Graafsma* (ingezonden 15 januari 2020).

Antwoord van Minister **Grapperhaus** (Justitie en Veiligheid), mede namens de Minister voor Rechtsbescherming (ontvangen 2 maart 2020) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2019–2020, nr. 1622.

Vraag 1

Kunt u, in algemene zin, een beeld schetsen hoe de *second opinion* naar de doodsoorzaak van Dascha Graafsma is vormgegeven?

Antwoord 1

Het College van procureurs-generaal heeft mij het volgende bericht. Naar aanleiding van aanhoudende twijfels van de nabestaanden over de doodsoorzaak van Dascha Graafsma heeft het Openbaar Ministerie (OM) besloten een *second opinion* uit te laten voeren. De *second opinion* wordt verricht door de forensische opsporing van een andere politieeenheid. De desbetreffende forensisch experts van de eenheid Amsterdam zijn niet eerder bij het onderzoek betrokken geweest en zijn gevraagd met een frisse blik te kijken naar de conclusies van het verrichte forensische onderzoek. Bij de forensische *second opinion* worden door hen zowel de bevindingen van de politie MiddenNederland, de schouwarts en de toxicoloog van het NFI betrokken als ook de bevindingen van de door de nabestaanden ingeschakelde forensisch deskundigen.

Vraag 2

Hoe wordt in de praktijk voorkomen dat de stelling dat de eerdere vaststellingen rond de dood van Dascha onvolkomenheden bevatte, maar geen aanleiding geeft te twijfelen aan de eindconclusies het huidige onderzoek beïnvloedt?¹

¹ «Nieuw onderzoek naar doodsoorzaak Dascha Graafsma», RTLnieuws.nl 6 augustus 2019, <https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/nederland/artikel/4805146/dascha-graafsma-onderzoek-doodsoorzaak-dood-zelfdoding-zelfmoord>

Antwoord 2

De resultaten van de forensische second opinion zullen door de zaakofficier of rechercheofficier van het arrondissementsparket Midden-Nederland worden voorgelegd aan ervaren officieren van justitie van verschillende OM-onderdelen, die niet eerder bij het onderzoek betrokken waren. In een zogenoemde reflectiebijeenkomst zullen deze resultaten kritisch worden beschouwd.

De vraag die in deze reflectiebijeenkomst centraal zal staan is of de uitkomsten van de forensische second opinion, in combinatie met het opsporingsonderzoek van de politie en het rapport van de onderzoekers van de nabestaanden aanwijzingen opleveren voor een misdrijf en daarom een voortzetting of heropening van het onderzoek rechtvaardigen.

Vraag 3

Geven de ervaringen in de onderzoeken die tot nu toe zijn gedaan en de bevindingen van de kring rond Dascha aanleiding voor maatregelen ten aanzien van de wet- en regelgeving, de toepassing van de onderzoekskaders en/of de wijze waarop nabestaanden worden betrokken in het onderzoek?

Antwoord 3

Nee.

Vraag 4

Zijn u de klachten en wensen van de nabestaanden van Dascha bekend? Zo ja, herkent u zich in hun gevoel dat de structuur van het proces en de organisatie(cultuur) de werkwijze in de communicatie bemoeilijkt en hindernissen opwerpt om nieuwe feiten en omstandigheden in het onderzoek met elkaar te delen? Zo ja, bent u bereid maatregelen te nemen om de waarheidsvinding in dit soort onderzoeken verder te versterken en welke maatregelen neemt u zich precies voor?

Antwoord 4

De klachten en wensen van de nabestaanden zijn bij het OM bekend. Het OM en ik vinden het van groot belang dat zo open mogelijk gecommuniceerd wordt met de nabestaanden. De politie en het OM hebben veelvuldig contact met de nabestaanden en/of team TDO en de nabestaanden zijn in de gelegenheid gesteld om het dossier in te zien en daarover vragen te stellen. De politie en het OM hebben daarnaast geprobeerd zo goed mogelijk antwoord te geven op de vragen die bij de nabestaanden/team TDO leven. De kanttekeningen van de nabestaanden/team TDO bij het onderzoek zijn serieus bekeken. Het OM en politie hebben excuses gemaakt voor eerdere communicatie waarin te stellig werd geconcludeerd dat in deze zaak sprake was van zelfdoding. Ook ik betreur deze gang van zaken. Door de nabestaanden zo goed mogelijk te blijven informeren en hun vragen te beantwoorden zet het OM in op een open en duidelijke communicatie richting nabestaanden.